

Nr 1251

Av herr **Eskilsson** och herr **Andersson, Ingvar**, i anledning av
Kungl. Maj:ts proposition nr 20, med förslag till jordabalk.

Nybyggnadsskyldigheten vid jordbruksarrenden skall enligt 9 kap. 18 § förslaget till jordabalk ligga på jordägaren. Han skall emellertid endast vara skyldig vidta företagsekonomiskt försvarliga åtgärder. Mot denna princip i och för sig kan ingen invändning göras. Den har emellertid kommit att ges en betydligt snävare innebörd i propositionen än vad den hade hos arrendelagsutredningen. Utredningen föreslog nämligen att den företagsekonomiska bedömningen skulle utsträckas till att gälla inte bara arrendestället "utan även om kostnaden är försvarlig med hänsyn till den beräknade nyttan och en ändamålsenlig planläggning av jordbruket i orten". Propositionen talar till skillnad häremot endast om "hänsyn till en ändamålsenlig planläggning av jordbruket på arrendestället". Någon motivering till denna förändring finns inte i propositionen.

Arrendelagsutredningen förklarade att de företagsekonomiska kriterierna uppenbarligen saknades om man kunde anta att arrendestället skulle komma att upphöra som självständig brukningsenhet vid den löpande avtalsperiodens utgång. Då propositionen icke godtar den på detta motiv vilande texten, synes det böra tolkas så, att hänsyn icke skall tas till förhållandena efter den löpande avtalsperiodens utgång. Detta skulle innebära att jordägaren enligt propositionens text skulle kunna påtvingas investeringar som efter kort tid framstår som bortkastade. Detta är icke i överensstämmelse med lagförslagets urprincip, att jordbruk skall dömas såsom ekonomiskt företagande.

Under åberopande av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att 9 kap. 18 § första stycket förslaget till jordabalk skall avfattas i enlighet med arrendelagsutredningens förslag.

Stockholm den 16 oktober 1970

Carl Eskilsson (m)

Ingvar Andersson (m)
